

va în Bassarabia russescă, plecară d'acolo, și, după
 uă călătorie din celle mai ostenitoare și mai pericu-
 lóse, ajunseră în fine la mănăstirea Seculú din Mol-
 dova. Urmăriți ênsé de aprópe de unú corpú de
 oștire turcescă, nici n'apucară încă să ajungă bine
 și fură popriți de Turci d'a înainta mai departe. Cu
 tóte astea ei, fiindú bine întăriți, se apărară pentru
 câte-va dílle din mănăstire. Dér în fine Turciú, prin
 trădarea unui egumenú bêtrânú, tăindú pe din
 afară apeduculú ce comunica cu interiorulú mō-
 năstirii, așa de multú constrânseră pe cei închiși
 în intru în câtú Farmake fu nevoitú a se încrede în
 promisiunile și'n viclenele lingușiri alle căpitanulú
 Turcilorú Salim-beiú și a se supune cu câți-va os-
 tași, predându-se fóra condițiune la discrețiunea
 lui : dér îndată fu trimisú la Constantinopolú, unde
 fu și decapitatú. Iér Olimbie, persistându în zelulú
 sêú patrioticú, nu voi să se predea, ci dândú focú
 erbăriei ce se afla în interiorulú mănăstirii, peri-
 de bună-voe pradă a flacărilorú, lăsându unú nu-
 me nemuritorú în istoria independenței scumpei
 sêlle patrie ¹⁾.

Savva ênsé și cu Seric-oglu, în cualitatealorú de
 locotenenți ai lui Kehaia-Beiú, urmărêú și prin-
 déú câți străini pribegi și pământeni cunnoscêú și

1) Lectorulú póte găsi nă descriere mai detailliată despre
 acésta, în opulú istoricú de A. Xordillo.